

Bréf til Benedikts og Guðrúnar, bréfritari Pétur sonur þeirra, ágúst 1918 til júlí 1936, seinni hluti

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – Pétur Sveinsson

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Benediktarskjöl
Askja 5-2, Örk 4

Herra bókawörður
Benedikt Jveinsson
SKÓLAWÖRÐURTÍG 11A
Reykjavík
Iceland

SS. Bríarfoss
Leikh

Petur Benediktsson
Fæderen ei agaði \$14
København K. Danm.

Höfn. 8. september 1931.

Þótti fáði.

Nú er orðit alllangt síðan eg hefi láttit frá mér heyrja, og skrifa þú fæinar línes með skipinni á morgun, þótt eg sé fíma-latur.

Bakka fyrst fyrir bref Pitt. Eg þótti gott að heyrja, að bref minn hafa komið til skila.

Eg er nú kominn „heim“ úr sumarfrínum, fyrir eiku. Þótti mér afargott að vera í Hollandi og hefti gjarnan viljat hafa þar lengri tíð, óvist dvel; dálitit lærdi eg á þessu þjóðaréttarakademíi á því að hlusta á fyrilestrana, enda þótt ekki gengi sem best að skilja suma af hinnum lærdu mónum, er lásu fyrir. Eins og eg mun hafa skrifat áður, voru allir fyrilestrarat á frönsku, en eiginum professorama var að eg hygg eiginlegur franskmaður; tvær þó belgiskir, og tala þeir vist frönsku sem sina tungu. Annan þeirra skildi eg alls ekki, - hann talði eins hart og þóður. Svartá-koli -, en hjá hinnum aftur að móti hugt orð, og var þat heppilegt, því að hann var

atal fyrirsætum, talat: um höfud reglunar
i þjóðaretti á fríðartínum. - Fyrirlestrarnir voru
haldnir í „Fríðarhöllinni“ sem er nýjög fallegt
og geypilega íbúðarmálistið hús, einkum
réttarsalurinn teur, þar sem gerðardómurinn
i Haag og Alþjóðadómstóllinn (eins og
því veit er þat hann en ekki gerðardómurinn,
sem hefir Grænlandsmálist til iðrskurðar) -
komu saman. Einungi er fundarsalur
dómaranna nýjög skrautlegur. Þar ~~hef~~
boast skínlas er skjaldarmerkir hvers níkis,
sem tekur þátt í gerðardómum, ofid i
bakið á einhverjum stóllum, og veggini
þakris kínverkum teppum, sem eru svo
fin, at tjöld eru dreginn fyrir þau,
þegar ekki er sérskaklega verit at skoða
þau. Forsalurnir eru einungi afar-skraut-
legur, e.t.v. mest i hann borit af öllu.

- I Fríðarhöllinni er eitt huett bezta bóka-
Safn sem til er um þjóðarett. Þar eg
oft at lesa eitt huad þar á lestrarsalnum
og fekk einungi bökkur lánadur heim.

Grænlandsmálist hefi eg ekki kynnt
mæs sérlega níkis, og ekki talat við
margar, sem hafa rit á því. Þó átt:
eg einu sinni tal um þat við sendisveitar.

ritaram danska í Haag, sem nú
vinnur at undirbriningi mál söknarins
(það er gamall yfittmáður minn frá Höfn,

þgreindur meður og var miðög elskulegur ait
mig). Hann sagðist hafa og innundat sér,
áður en hann fór að kymna sér málit,
að allar adfarið Nordmanna og Krofus
veri ekki annat en kláradella. En vit
at lesa um það og um önnur mál,
~~þó~~
~~sabota~~ sem aðeinhverju leyti voru
sama eðlis, sagðist hann hafa set að
málit veri miðög svo vafasant, þó gerði
hann ekkest í sögulegum retti Nord-
manna til landsins, viðist samförtu
um, að þær fengi þeir dómurstólinn aldrei
met sér. En það sem hann var hædd-
astur vid, viðist nái það, að draga
melti í efta, að Danir hefti nokkru
sinni numit Austurgrænland á
þjóðréttarlega gildan hátt, f. e. a. s.,
að vafasant væri, hvort þeir hefti
nokkunntina haft þau rannverulegu
- praktisku - um ráð yfir landinu,
(sínt það i vestri, að þeir hefti sljórn
þess á hendi), sem að þjóðareitri
hefis verið talit nauðsynlegt að hafa,
til að geta helgat sér land. - Krofum
Íslendinga - sem hann hefti þá rannar
engar nákvæmat fregnir af, gerði
hann ekki mikil út. Verð eg og að
segja það sem minn skotun, að
nái viðist Íslendingar enga lagarþófu

geta get til landsins. Veit a.m.k. ekki, á
hverju hin atti at byggjast „Geira“ eða
„sektors“. Remningin, sem mér skilst at E.A.
hafi ethvað verit at tala um, er i' fyrsta
lagi ekki viturkenni sem þjóðaréttarsregla,
og á ekki undir neinum hringmuntostum
vit í þessu falli. — Hins vegar er eg
ekki veint samfærur um, ó eins og sunni,
at Íslendingar þyrfti at gera sig hlaði-
lega með því at láta göta hagsmuna
síma í málinni fyrir dómimum. — Annað
er dálítit einkennaðt at frætta ekket
um það, hvað munu ætla at gera heima
í málinni. — Eg. get brett því ut: sam-
bandi vid það sem eg sagti: Þáan um
skodun þessa vínar náns: Hlaag á Græn-
lands málinni, at allt mér hefir skilst,
at allflestir atris, sem nokkrar ferkingu
hafa a' því her: landi, munu, hafa
Síðaða skodun, — og verð eg at segja
gjálfum mér til hröss, at mér fannst hitt
Jama, pegas er, eg hafði nokkuð reynt
at kymast málavörxtum. Almenningar
her heldur hins vegar, at framkomur
Nortúmanni í málinni sé ekket annat
en lögleysa, sem þeir munu fá mak-
lega histingu fyrir átus en lykur.
Mig um það.

B/ Eg fær nokkuð um í Hollandi
meðan eg ~~stóð~~ var þat. Kom til Amster-
dam, Haarlem (þar sem blómblaukarnir eru
rektar) Rotterdam (snöggrast at kvelldi til)
Utrecht og nokkura smærri stæða. Eru
allar þessar helzhi borgir landsins svo
at segja á sama blettinum, og liggur
Haag mitt á milli þeirra. Til Amsterdam
eru t.d. eitt hrað 70 km, ef eg man rétt,
og fer rafmagnssporbautileitun þessa
leid á röskum 3 kortum. Hlíka er til
Utrecht, en styttra til hinna stæðanna.
Í þeimum er vísá mjög líkennilegt,
eldgömul hús með góðum út at götum,
sínum nokkuð falleg, - og svo skurði og
síki um allt. Nýjar byggingar eru dog
margar í öllum þessum bæjum, og
engin samjöfnudur hvat þær eru
miklu falllegri - og - hínar stærri mikil-
fenglegri - en hús þau, sem Danir eru
at ~~veitum~~ reisa á þessum árum.

Eg skrifast allt af á vit Bjarna
meðan eg var þarna: Haag, og nokkrum
áður en hann fór þáðan sagði hann mér
frá þeiri endanlegu ákvörðum sinni, at
fara ekki á Stokkhólmsþingi, en í
stæð þess í festsalag til Rinavanda.
Vat þat af, at eg lófði at hitta hann
í Kóln á ákvæðimini stundu, laugat-

dagstveld 29. f. M. - Kona eg síðan
þar, eins og eg hafi heitid og var Bj.
fyrsti mætur, er eg sá á ~~þó~~ brautarstöjt-
inni. Gengum, við síðan ógn um
bæinn (sem bætus hóftu þó sét áður)
meðan var at dinnu og nokkuð
frameftir. Tókun okkar fari med síðusti
lest til Hamborgar, kl. 1145, og komum
þar kl. at ganga áttu um morgunum.
Eg geri rás fyrir at B. hafi þegar skrifat
ykkur af þessu, og mun eg því ekki ort-
lengja um þat, nema við það dumst
þar frum og aftur um bæinn og höfnina
allan daginn, um Björni fór heim til sín
kl. 7 og eyg hálftríua síðas. Kom eg hér
eftir 11 skunda ferd og fót til vinnu nínumat
er eg haft haft fatafsífti og rakað mið.
Slefil ekki gerst tindaná hér síðan; nema eg
fös í fyrradag með fsg. frá Nesi til Helsingra-
borgar i heimsókn til systur hans. Þar var á-
gætt at koma sem endanæs. Í góðumorgun tök
Kelgi Tomasson hús á mér og höfum við verit
saman eftir því sem tini hefir ummet til
m.a. nis allt kveld. (Fyrri hluti brefsins
er skrifadur meðan eg var at brða eftir hamum).

Sjálfsgað hætti skrifa margt fleira,
ef ekki voru orð af framonti. Les þetta
ekki yfir. Beðtu kvedju. Peters.

Iðerra bóka vördur

Benedikt Sveinsson

Skólanárdustíg 11-a

Reykjavík.

Petur Benediktsson
Set. Krebs Plads 2^{IV}
København M.K.

Höfn, 13. september 1932.

Kærir fadur.

Þú erft nú farinni að eiga allmörug breif hja mér, svo að best er að gera einhverja mynd aí því að skrifa fálinar línum, þótt ekki sé neitt „sétslakt“ að frefta, og þær fáu fréttir sem af vera kynni, hafa þau Kristin og Helgi vitalega sagt.

Eg var eins og þú getur nærti, fegimur að frefta um setningu Bjarna í professorsstöðuna, því að það er þó etid bortleger starfi svona á heimskuðum. Íslir hafa allir, sem nökkuð þekkja til, teknið þessari freit með og vel, einstóku látið i ljós gleð sína út af því, að Þorður Egilsson skyldi ekki hreppa knossit (á eg þar við HTTB og GTimb., sem eg sagð frá, setningumni, ðóur en þeir höfði fett um hana annarsstaðar). — Hnútukast „Tímans“ er heldur marklaust, og óneitanlega spaugilegt að spálf „Sljótnarblöðit“ skuli ekki vitsa, hvat ræðherra skipas kennara háskólags. — Timinn er og að öðru leyti sorglega spaugilegur (ef eru má að óvort).

Komast. Eins og Björn Karel fórolfssau
klokkstæði segir, svír ritetjórinu út út
þurð að annarsöndu, sem Asgeir skrifar
á fyrstu síðu. „Tíðar“ grein 'Asguirs var
annars talsvert göt, og ekki að efast
um hwest skeytunum var stefut. En
þarf 'A. að settu sig vid að hafa Langa-
ness-lofam við bladid?

Asgeir og Björn höfði komist hingf
i góðdag með komum sinnu og öðru
fylgdarlisti. Héldu áfram til Stokkhólus
þegar i gerkveldi og hitti eg Norugan
að þessu sinni. Semilega sé eg Asgeir,
er hann kemur til löðjarins aftur.

Einar Snorósson hefir verit hér í fáeina
daga, en eg hefi engi komist því vid
að hitta hann, hefi enda i sjálfru
sír ekki markt við hann að tala.

Hann fer og til Stokkhólus (i deg
eða á morgun?) ásamt dærum sinnum
tveim og tengdaeyni. Enga þeir mágar
báðir að skemta mónumnar þav. Halldóri
hefi eg verit með 2 kveld (ásamt fleiri
fólk). Hann er hinna vidfelliðnasti
maður, eins og eg reimir að ur
vissi (og eins og marka má af sunnum
skrifum hans, sín sem Alþyðubókinu).

Man er ekki rétt, at hérdir

2/ á sínum tíma kenna Hallðóri um
stórpjófnaet og aðra glæsei, sem stó-
lega hefði aukist: Reykjavík, síðan
hann gaf út Alþjóðubókina?

Fyrst eg minnist á "Síri", þá
fundið mér að ní væri sínum aðæda
til að fara að banna útgáfu hans
með lögum, eða a. m. k. ~~stó~~ að leggja
þungar refsingar vid að dreifa svo
ómerkilegu og illa stjórnuna blad-
medal folks. Sérst þessu ekki samanla-
þegar í stað, þá ~~sp~~ talði vid
þrótt broður þinn, sem varla verður
í vandræðum með að rökstytja níðar-
stöður minar.

— Eg les spaldan er lenda steyt-
ir: blöðum heima, en mér hefir
verið sagt, að engar freqnir hafi verit
af því, að Roosevelt landsstjóri i
Newyork óki hefir neytt nútíþegann
"Jimmy Walker" til að segja af sér
borgarsjólastöðumni i New York borg.
Sínuist þó, að þetta hefti verið saga til
næsta bæjar. — Líklega hafi þó
þó haft einhverjar fóttir af síðustu líf-
indum í Þjórlandi, en Papinn rauð
rikisþingið eru á nýr, en Göring
forseti næstad að gefa honum ófjöld
til að lesa upp boddskapinu p

fyrir en bíð var at samþykktja vantraust
á sjórnina (med nær einróma attvoðum).
Göring vildi i fyrstu halda því fram, at
pingrafid væri markleysa, en síðan eru
till kess at þingið verð at látta undan.
- eins og heima forðum. Því er og at
sýð á blóðum hér, sem Nazistar - hinis
nugjustu verði pingrædisins - sé einna
um at áhfa pingrafid sjórnarskrárbrot.
- Annars er ómögulegt at atta sig á ástand-
inn í þjóskalandi ní, þegar meður kefi
ekki annan at halda sér at en
hin ómestilegu dönsku blóð, sem virð.
at hafa það eitt mark at glama
sem allra hæst um fætta - sem
annan.

Mér dætur nú ekki fleira
i hug að skrifa að sínu. Því
at heilsa mönnun og öðrum heima.
skrifa, einhvergið scfari arkunum.
... með þómu sonur
Aðler.

Höfn, 28. júní 1933.
Breedgötu 47, II th.

Élsku pabbi.

Fakka mjög vel bréf frá þér, sem eg fekk í morgun, og eins annat eldra, sem eg hefi ekki starat um þá. „Sillu í Tukthúseini“ hefi eg aðeins hitt á fórum vegi, en reyni að ná betur tali af henni einhvern tíma síður en hin fer.

Héðan er ekki margt tilinda. Eins og eg skrifati: Bjarna í gær, á þorkell undan Fjalli að verja doktorsritgerð sína á föshúdag! Hæskulanum fyrir þeim Finni og Arni. Þóris spekingar í þessum efnunum eru vaxt: bænum, ~~háði~~ Sigríði Blöndal og Jón Helgasen báðir í Englandi. - Þorkell hefir gefit mér bókina, en ekki hefir orðið ís lestri hennar um þá. Eg hefi haft hana við höftalagit lyja mér á kveldin, en hefi ekki átt svo undurhögt með að sagna síðan eg sigríði er hana.

Eg hefi sét i bútinni hjá Leirin og Hunksgaard, at hin nýja útgáfa af Egli er komin á markaðinum. Hefi þat vakin nokkra gremju hér meðal landa (og meðal danskra bóksala!) at bóðin er hér seld 3 krónum dýrar en heima, eða á 12 krónur. L. E. M. segja, at verðið heima sé sírstoð vildaskjör, sem samið sé um at Íslendingar einis og óti (og adeins innan landsstórnana). Er e.t.v. ekki áætlað til at varðkast út af þessu. - Eg vildi gjarna heyrta rát þín um þat, hvort „máður“ á at reyna at eignast þessa útgáfu, jafnölt sem hinum lemmur út.

Hf almennum titindum es vist ekki annat, en heim, hefir ~~flóð~~ fréttst í steytum. Lundúna- rátstefnu hýakkas vist alveg í sama farinu, og lagt „vítssk. flákreppan“ ekki af sjálfi sér er vist ekki um annat at gera en at lofa öllu at „vara til fjárdans“, og sjá hvort ekki ris önnur jörd iðjagrunn uppr í ósku þessarar nánar. - Frá fylkkalandi Reykjavíkur

2/ er það helst tíðanda, að rostungurinn Hugenborg hefir nú lagt upp laupsana og fylgismenn hans allir. Hafa þeir leyft upp flóttum og fær Hitleri ni að spreytta sig einsamall. - Dollfuss sýnist hinsevergar ekki af baki dölliinn í Austur-Íslandi og látur hafi mæta hördu í vidureignum við nazista. Heldur þyki mér þó baráttu hans ósigurvenleg, nema hann fái að stod stórveldanna, beint eða óbeint (Talað er um í blóðum, að sameina eigi Austur-Ísland og Íslendingjaland aftur undir stjórn Óttó's af Halsborg, en er borð til baka af stjórnunum).

Hér er mikil rætt um hneyleis-mál í andastórisöfnunum. Hafa ymisir af forvígsmönnum þessara hindururðna orðið upprísir að hinum órgustu fjárrættum. Er nú einn eitt þessara hneyleis-mála í uppsiglingu. Söfnudur einn, sem stendur undir sérstakri verond spámaunsins Daniels er nú kominn undir ram-sóku lögreglunar. Hafa forstórt um að sofnadarins og midill (kvæmatur) verit sett í varðhald og eru í sökum annar

at hafa gímt á annað hundrað þúsund
krónur út ír Kerlingu nökkuði og
jafnvel hín at hafa flýtt fyrir danta
hennar. Var verit at skreyta „Daniels-
Kirkjuna“ undis jardarför kerlingar
þegar lögreglan skarst í líkini og
fók frá þeim líkis og fór með það
til Knufningas. - Verður hín síðan
jardsumgin á venjulegan, kristilegan
hátt!

Hér hefir vitrat heldur vel
ni um alllangt skeid, en í goð
og í dag hafa verit þrimur og
eldingar og aftaka rögning. Var rafun
hogilil góða stund í morgun, svar
at sjá mátti fólk í sujókasti á götuum.

Heira er vist ekki at segja
at sinni.

Besti kvedju til mónumu og
allra heima, og hamingju-óskir til
Guðrúnar og Ólafar, með at vera
arðnar „skólapiltar.“

þrim sonus Petrus.

Herra bókavörður
Benedikt Sveinsson
skólavörðustíg 11a.
Reykjavík.

Petur Benediktsson
Bredgade 47 I + II
København K. Danmark.

Stockholm 15. júní 1932.

Kærí patet.

Nú er orðit all langt síðan
eg hefi skrifat þér, og þakka eg kærí-
lega þau fóðr éta þín bref, sem þú
munt eiga inni. Einum þakka eg
sendingu spjóðvinafélagsbóka (sem
mér vistist heldur óáremi legar til lest-
urs, að vanda). Hins vegar dálítir augu-
rit af því að fái ekki bók Jóns Sigurðssona
móti Lassen, „Ríkisréttindi Íslands“ og
registrið vit bref Jóns. Það má vera,
að eg eigi ekki „Ríkisréttindin“, eins
og mig minni, en viltu þá ekki
kaupa þau fyrir mig hjá Kr. fore-
bókasala, það er ómögulegt að athuga
neitt um ísl. réttarsögn án þess að
hafa þau. - Um freminn vildi eg gja engu
nidja þig að senda, mér að láni
Grænlandsbók Jóns Úrasonar, sem
eg er að hugsa um að lesa vid
tekkifer. Eg hefi fengið mér Grænl.-
bók Knut's Berlins; eiginlega nýð
klöklega skrifit bökk, þátt talsverf
sé af augljósun blekkingum í
henni (og ritarlega eru meira af

blekkingum, sem matun sér ekki til
við fyrsta yfirlestur náiðan þess
at hafa „stúdiérat“ efnið). Skal að
senda þér báana við fólk færir, og
eins kver umstæðum, lögfreðing,
sem er myögg eindreginn, gegr.
Nordmönnum, náða ómerkilegt,
en gengur vitalega í Daní. —
Danis hafa nið ledit Nordmenn að
lengja festinas til at leggja fram
andsvör; veit ei um svör Nordmannum.
Báðir adilar hafa aukit díðstykki
sins, m.a. útvegat sér erlenda
þjóðréttarbesserkar til að stofðar við
málfutnagjum? Þeir eru vinnar að
hann „historisk“ hlít á var i Daní.
Veit, at hann hefur moa. Látid
þýða sitgent E. A. handa sér til
hlíðsjónar. Ætla Íslendingar
vaknað að gerð í málinu? Eins
og þú mun vita af fyrri brefum
mínunum, higg eg rétt Íslendingar
til Grænlands eða miðils virði,
en hirð eit at eggja þig með at
fara náðar ut það, þar er eg
veit at Bjarni hefis skrifat þér
um málit frá dínu sjónarmist
og skodam að ekka að þú virði líkari.

2. Þurum fárum grét eg frá-
tall stjórnarinnar, og nýja stjórnin
ei verri en vid miði búast, þótt
hörmulegt sé, at „Síðalftætid“ hefi
valið sinn versta mann til at
taka seti í henni. En allt er
hey i hardindum og „hvad geris
máður ekki fyrir hann jónas“ eins
og Arnar Pálsson sagt, er hann hafdi
kost „innra fríbods kerlinguna“ Guð-
rúnun i Así á þing. „Fyrir hann jónas
getur máður jafnvel glæðst yfir því, at
fá M.G. í ratherraseti. Hann
eðlus líklega sakamáls höftunina
gegn sjálfum sér nítus falla? –
EKKI vísist mér heldur þungur hamus
þeirra Sveins og Jóns Krabbe i ís-
lensku sendisveitinni út af fráfalli
„hins sterka, manns“, þó at þeir
segi ekki mikil. Þó fann eg, at
Jón var nýðr hneystlaður á málshöft-
unum, enda eru þær eitt hitt
versta hneyxli í himni samfélður
hneyxlissögu ísl. stjórn mala á
 síðari árum. – Mér er sagt at
f. hafi skrifat grein í sorgblatid,
sinn hann nefndi „þaður fyrir
lögnum“ i sambandi við þessar

máls ótruis síðar. Þat má mi segja,
at meni sér hafi verit jafnir fyrir
lögumum í haust. Æjóruartíð. Er
nokkurst dæmi um það, at fjárdráttar-
máður eða. Höfji úr Fransóknarslokken
um hafi verit drögjum til ályrgjðar
af himi opnubera? Og er það ekki
svo, í það skifti, sem lögur heim-
ila einstökum mörnum og sökja
þá til hegningsar, þá er hit langa
pernaskáft í Smálundborg; notat
til, at vata þá? Svo skilt mei-
a. m. k. at það sé með meitugtum
séktum rakkans af Langanesi.
En hvort er það, hefir manns
legi til at vorat það alvarlegur
klofningur höfji orðið í Fransóknar-
slokkenum? Og hvor er Sambandið?
Ef j. hefir það met spí, mið utan-
lega biast vid að hanni gangi
áftur.

Eins og þú sért á yfirskrif
pessa brefs, er eiginstaður í Stokk-
hólmi. Eg hefi sunnarfi minni i
hálfan mánuð (tæ ½ mánuð síðar)
og fórum vit língat saman
eitt klukun Guðmundsson fríðöfji.

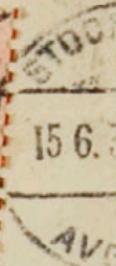
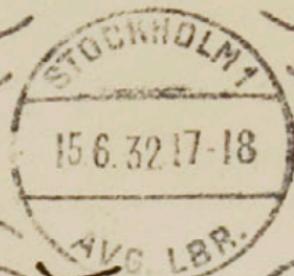
3/ Verðum hér í nokkura daga. Mjög
kressandi at kemma í þennan
fagna og göfugav boe eftir at
hafa verit í Kaupmannahöfu.
Bjarni situr um kyrwan í Höfu
uit við visindaidkamis sínar veg
verðus skánum ^{eim} vat vera. Systurinn
kél í kemmtunar meðan eg es bæsti.
Meðan eg meðan er rétt at
eg skili til þín knudju. Frá
Kunningjuna þínun er eg hefi
hitt. Hauk presti Gísla syni, sem
núr pótti næsta þúkalegus matur,
og fyrðanlega sítir á Bekjum um
Íslenskt. máls / hélld. t.d. / einfaldun
sinni, at mals höfðanirnar 13
væri byggðar á því, at þessir löfar
hefði brottað landslög - skart, at
Gardar Gílasen skyldi ekki fljóta
með sun ur. 14). Einum fremmur ólli
eg at skila mjög kenni knudju frá
Trii Mayri Guðjohnsen, sem eg
hitt á semarafagnat Íslendinga-
félagsins. Einung dóttur hennar,
sun ~~steing~~ hefur einhvergi ógu-
legu skrifnefni, en eg keru ekki
fyrir meig í lílinum ~~þessar~~ knudju

eru jafnframt sile. Tjáhla og Dóldar
og lögðu þær mæðguru varikla á herza-
na, at eg sikkist ei um at skila þeim
þær tala íslensku mjög lílega, at
mét vilti, þó tenni döttirinni
af Gríglukvæðum, ef hún sagði, at
þú hefti kennt sér. - Þungsti sonur
friðheiðis Sveinur liðkingur, og
hellt hún sýni lega, at náið pætti all-
vænt um at frepta þau. Lét eg
gott heita, þótt eg vissi (frá Guðrún
Möller) at þessi sjentil manus er
aldanskur, og því óþorft at vera
at klíma í hamn íslenskum nafnum.

Eg get vist látið þetta
nægja í bili og bid þig at
skila vorðu knæðum minnum
til mónum og allra heiða.

Þinn sonur

Peter

Herra Skolavörðus

Benedikt Sveinsson
Skolavörðustig 11 a
Reykjavík

Pétur Benediktsson
Set. Kjelds Plads 2^{II}
København Danmark

Höfn, 23. október 1934.
Fredericiagade 31⁴

Ælskuðu paters,

það er nú orðið óf til langt síðan
við höfum skrifat hvor öðrum og vant
áð segja, hvor hefir dregið það lengur.

"Í sjálfu sér" er ekki heldur neitt af okkur
áð frætta og þau fá tíðindi sem verit
hafa, mun eg hafa skrifat mömnum
og Bjarna (sæn eg hefi þó lengi ekki st
um áð skrifa). Nú er loks eftir marga
mánuði éða mörg misseri skaplega
mikit (éða lítið) áð gera á skrif-
stofunni. Höfum við fengið nokkun
aukið mannafla í okkar deild,
og hefi eg því von um, áð „status quo“
fari haldist. Eg hefi verit áð athug-
hvort engum vegur mundi vera áð
verða undur lit í næstuuni, en

heldur horfir emi þunglega um þat. Æru
ýms afrik þess valdandi, einkum „spær-
ðarandinn“ riturlegi, sem vitanlega
gerir varf vid sig hér sem annarsstaðar.
Hefis hann orðið til þess, að flestir þei,
sem fá utanfararstyrki („stipendium“);
eitt ár eða hálfri eru ní settfis til
að vinna á sendisveitum þar sem
mámoðla vantað. En eg hefti ^{annars} hezt
haft von um ní í bili að komast
ut á slíkum utanfararstyrki. Gæti
eg og e.t.v. fengið einhverr þeirra
ní, en vil ekki sækja þat fast, ker
að þá yrði eg sendur til einhvers
staðar, þar sem eg hefti líttum áhuga
þeiris að vera. — Sitt er þó sun gefur
mér ofurlitla von um að verða sendur
ut í vor. § Eg hefi fengið níja og
betrí iðrit frá miðjum apríl, og
ætti „þess vegna“ að vera von um, að
mér yrði skipað að fara til annars
landa um þat ^{því} sun ^{og} ^{og} Kanniun

2/ í hina nýju vistarsveru.

Eg hefi lesit kingfréttir í blöðum, sem eg hefi fengið (fráu undir miðjan mánuð). Hefti eg mjög gaman af að heyrva ólit þitt sem gamals og samgjarns forseta um úrskurð Jóns Baldvinssonar. Mér virðist, að vafamál sè, hvort hann sè í fullu saurðni vid bóketaf laganna, en að hann hafi verið óhjákvæmilegur, ef andi laganna átti að ráða. Frumkoma Þendaflokksins er fáheyrð rangindi og dóra-skapur, sœmandi skóil eins og nazistum eða kommuunistum, sem að eins vilja komast á king til að gera skömmi samkomunar sem næsta. Eg held því ekki að reinn geti gratt á því að úthúða Jóni Þala fyrir þennan úrskurð. — Fjármálaræða Egsteins þykis mér heldur þunn en rannar er sjaldvart mikill mevgur í þessháttar ræðum.

Fiskiráðsfrumvarp Ólafs Thors er ekki með
óllu frá leitt og „eithvæt verður að geta“
til að bjárga útveginum. Sverinn Björns-
son er í Madrid að lengja vid Spánuveja,
en brátt núnn var á honum hingat
aftur. Skilti mér, að var sér um, að
vid fáum að halda sama innflutn-
ingi ^{næsta} fár sem ~~síðasta~~ petta, og er
það náttúrlega gott, eftir atvikum. Í
Portugal er yfirvofandi holtta. Þar er
innflutningnum að vísu ekki skift
á lönd nē takmarkatus vid ákvæðið
magni. Þó verður að fá leyfi síostakr-
ar nefndar til innflutnings á saltfiski.
Er það sunnport gest til að hjálpa
innlendum saltf. framleitendum, þann-
ig að kaupnum verða að kaupa
innlendan fisk^{x)} í einhverju ákvæðum
hlutfalli vid fisk þann, er þeis kaupa
þá útlöndum, sunnport til að hjálpa
Nortúmannum, en Portugalsmenn hafa
lofð þeim 40% af öllum saltf. innflutningi.

x) fisk. er Portúgalssamruna með Íslasins með Nýfjöldasamrunum

3/ landssins. Á Ítalíu eru samstórnar hættu yfirvofandi. Er þar eilíf agitation frá hálfu fiskkaupmannsins Dr. Cismondi gegn Íslendingum. Þétus vel átt sér stað, at slæmur fjárhagar Ítalíu og gjaldeyrir vandrædi verði til þess, at Norðmenn geti komið ás sinni svo fyrir bort, at þeir nái þar sér þeum kjörnum og í Portúgal. Þó sýnist heldur Kyrt um málit í bili.

Á öðru sviði hafa Norðmenn skattat okkur og þó með nokkuð örðru móti. Vegna verðhektunar á matjessild á pólska matkassum (áhrif síldassamlagsins) hafa Norðmenn vitnlega viðjast koma sem mest ~~um~~ ^{sild} vorum þangad. En þas sem þeir hafa verkad tilförlulga litla matjessild hafa þeir grípið til þess rás að afvatna salt sild, norska og íslenska, og senda til Póllands og íslenska, og senda til

„Iceland-Matjes.“ Hefis petta orðið til nokkursar bölvunar, en ekki hefis verið sagt að fá lagt lögbanu

vit þessi aðferði í Danzig nē Pólland. Eittkvæð hefis verit gest til að fá „framleiðsluna“ stöðvatað í Noregi, en engi er mér kunnugt, hvern árangur þat hefis varit.

Samtímis því að svona aðferðum er leitt í „kapphláupsini“ um heimsmarkaðum halda utanríkisráðherrar Norðurlanda fund í Stokkhólm og gera samþykktis um samrinni milli Norðurlanda og að „fais“ aðferðum skuli veitt í samkeppnumni á erendum mórkudum. Er ekki náttúrlega lítil annan en orðagjálfur og má reita sig á, að þegar á hólmum er komið reynis hvers að bjarga sér sem best getur. Íslendingar hafa umið fyrra sprettum í samkeppnumni við Nordmenn á öllum mórkum í Sudurlöndum, meðan komið varð við gömlum og „heitarlegum“ að ~~þeir~~ ferðum frjóalsras samkeppni. Nú hefis hafða ekfran breiðt land út landi eins og pest og hinav

4/ vittfirthi kenni setningar „þurs, verstu sjálfum þér neður“ og „kaupstu af þeim sem kaupir af þér, kær þig eit um hvar ódýrast er.“ Þá standa sunnar Njófírras vitanlega miklu verri at viga og þeim mun veri sunn þor en minni og framleidla þeirra einhöfðis. Norðmenn geta vitanlega bætt Miðjardarhafslöndunum miklu hagkvæmari vörustiftasamninga en Íslendingar, og þannig hefir þeim lekið að sjá hag sínunum bergríð á Spáni og einkum í Portúgal.

Þar sem emi sínist langt þangað til hafða stefnan hefir koll-sigt sig aðtti þat at vera Íslendingum í hag að reyna mi að kom-ast að einhvergi samkomulagi við Norðmenn um saltfisk söluna. Færly-ingum aðtti að vera hægt að fæða með þat samkomulag (þótt þeis sé mjög á varðbergi gagnvart Íslendingum og haldi ávalt, að Íslendingar sé að regna að sýða þá

þeim þeirra markað á Spáni). Þóla atrit ít
er at Nordmenn og Íslendingar kani sér
saman og ætti ekki at vera óhugsandi;
at Nordmenn veldu slíkt samkomulag
fóskar en „varaðtu upp á líf og danað“
t.d. um Brasilíumarkatinn. Þóftir
Fiskisamlagit (eða Fiskiráð Ó.T.) at sluda
gjötum mann til Noregs í þessu skyri,
semilega hefst einhvern af betri tegund
Thórssara fóskar en Magnús Þórðsson.

Fleira sýnist varla vera at
skrifa í breti. Þórist eftir bréfi frá
þeim braðlega.

Bestu kveðjur okkar Guðrúnar
til mömnu og annarra heima.

þinn sonur

Pétur.

TELEFON
FESTTELEGRAMME
TIL
STATSTELE

Herra bókavörður
Benedikt Sveinsson
Skólavörðustig 11
Reykjavík.

Bjarni Benediktsson
Fredericia 314
København. Danmark.

Düsseldorf við Rin 10. júlí 1928.

Elsku mamma!

Það er nú ófjöld langt síðan eg fækki bref frá þér, og ótti að vera kominn tími til að svara, að minnsta kosti ef eg á að heita „göðus sonur“.

Eins og eg hefi áður skrifst einhverjum heima, fór eg frá lífþjóð til Berlínar 23. júní. Þar var eg til hins 4. júlí og undi vel hag minnum. Eg bjó þar á tilföhlulega ódeigru hoteli, ekki skemtilegu að visu, en á allra besta stað í bænum, rétt hjá mekkustu söfnum, prússneska bokasofnum, götumni blíðar den hinden, sem er ujög fræg, og að visu falleg, en ekki eins falleg og eg bjóst við. Einum var skamt í Tiergarten, að aflega fallegan skemtigard. Einu sinni, pegas eg var að ganga þar, rakkst eg inn í smiðgöð fullan af rósum, ímislaga litum og misjafnlega stórum. Það er skrántlegasta blómabed, sem eg hefi emi séð.

Einu seinni daganna í Berlín kom eg á stað, þar sem eg gæti fríð, að þú hefðir kunnad við þig. Það var nokkurskonar lifandi Samanitaine-katalogus, - verslunarsíð Westheim, stærsta verslunashús í Berlín og vafalaust: öllu þýskalandi. Þar er högt að fá alla hluti, sem með peningum verða keyptr, náglaðusta, ~~verslunarsíð~~ húsgögur, békur, fatnæð; - þar eru ljósmyndastofur, ferdamannaskrifstofur, raka-rastofur fyrir karla og konur. Tekur petta yfir margar hædir: gitastóru húsi. Líklega kemist verslunin varla fyrir: öllu óealstræti heima.

Margas lyftur flytta meni hæð af hæð, og emfremur
en stigas, sem nóg er at stiga í næstu tröppu og standa
síðan kyr i þá kenst mætur sjálfkrafa upp á næstu
hæð fyrir ofan. - Þarna geta meni gengit um
allan daginn án þess at kaupa nokkron hlut, ef
meni vilja, og nög er af veitingahúsum i bygging-
unni, ef meni þarfust hressingar. Þó var þarna
at eins 2 klukkutíma eða svo, og sá auðvítat ekki
nema litum hluta af allri depóti.

Fra Berlin fór eg til Hamborgar. Þáldi at fara
þadan him 6. júlí, eftir tveggja náttu dvoð, með
selfossi til Englands. En selfoss var þá orðinn
nálegt voru á eftir að allur, svo at eg sá ekki
annat, en at eg mætti setjast um kyrt! Hamborg.
Þá benti Fritz Krastansson, sem eg hitti eimur daginn,
mér á at fara heldur til Parisar, yfir Köln og Brüssel,
og svo þadan til Englands. Þessi ferð reyndist vera
miklu ódýrari en eg hafði haldit, og þar sem eg
sá fram á, at mér mundu endast fjarminnis til
hemar, réði eg af at fara. Fór fra Hamborg nokkron
eftir hádegi i dag, og er nú í Düsseldorf, skamt fra
Köln. Mér er sagt, at hér sé myög fallegt, og hér er
Heine fæddur.

I Hamborg hitti eg almarga Íslendinga. Má þar
fyrstan telja Ólaf Vilhjálmsson, ljómandi mann, umboðs-
mann Sambandsins. Eg fór upp haflega á skrifstofuna
til hans til at fá heimilistang Björns Gunnlaugssonar
fækni, en hann og konu hans pekki eg at heiman.
En eg og Ó. V. vorðum oft saman, hann sýndi
mér hluta af bennu, þegar hann hafði tíma til, og
var í stuttu málí himm hjálpsamasti og besti á alla
vegu. Auk þessa folks sa eg Fritz Krastansson og Kristin,

II. Kristjánsson, brður Þorgríms. Einung hitli eg að nýju forkel Jóhanneson frá Hölli, sem hafði haldit sig í Lübeck og Kiel, meðan eg var í Berlin. Hann verður með i þessari ferð, sem eg er nið að leggja í. Ætlað að hitta mig í Köln uman morgun hér í frá, en þurfti að gera íþróttilegt í Hamborg áður en hann fari þáðan.

Höfum við í hyggju að skrifa þórum franda frá Níkingaratri og biðja hann að taka á móti okkur í Paris, þegar þar kemur. Etti verðum veit þar samt nema fáa daga. Þá fer þorkill til Lundina, en eg held að fram til Oxford. Það er eiginlega vek Hrafna- ráshevarns, að eg fer þangað. Hann gaf mér meðmála-bréf til Miss Morris, og bað hana að koma mér fyrir í góðu húsi í Oxford. Eg hefi nið pengið bref, um að það hefir tekið bæði fljótt og vel, og var einmitt að skrifa þessari fróken, sem eg á að verða hjá. Hin er að visu alldíjs, en væfalaust er samt rétt fyrir mig að vera þar svona urkutima. Miss Morris segir, að íjmsis stíudentar og almennilegir munu leiri hjá hemi, og þar hlyft eg að fá einkverja afingar. 'að tala ~~þó~~ ensku. En þísku gengus mér afleitlega að tala, sakis þess, að eg hefi engan haft við að tala fyrir en á bestinni í dag. Þá voru Karl og Kona sam- ferða, sem töluðu mikil við mig, og gekk mér mis- jafnlega að skilja, nema þau töluðu semilega hegt. Eg gat gett mig notkuorvegin skiljanlegan, hygg eg, en vitanlega á ógulegu hrögnumáli. Málferð var ekki lengi að fagast, ef eg ~~gat~~ umgengist fjos- veja mikil og talaði við þá, en þess hefir ekki verið kosteus.

Svo að haldid sí áfram með ríðagerðina, þá fer eg frá Oxford, - e.t.v. með vistkomi: London, - til Edinborgar (Leith) og þáðan kem eg semilega heim með Gullfossi, eftir áætlun g. águst. Ekkert er samt að reisa sig á þá. - Ef þíð þurfið að skrifa mér eitt hvat áriðandi, má senda þá sem poste restante til Edinborgar, en þá sú súnumma, að þá sé komið þar: síðasta lagi 4. águst.

Mér hefir líðið mjög vel alla leiðirnar
forsíða, að visu haft smá-kref einu sinni eða tvívar,
en ekki til ~~stórtappa~~, neins baga. Hefi yfisleitl verit
mjög heppinn með veder, f.e.a.s. Tíjum og þróðverjum
hefir fundist í kaldasta logi, en það er auðvitað
mjög hafilegt fyrir „munka menningu.“ Í Hamborg var að
visu oft rigning, en það gerði ekki svo mikil til, —
var til tilbreytingar fyrir mig, en er sagt mjög venjilegt á þessum stað.

Bæðu bestu kveðjus frá mér til allra heima,
ekki síst til Ólafar og Guðrúnar.

pium sonus
Petrus.

ES. Æf því að eg veit ekki nema þú sít farin til Noregs,
og ökernir heim, skrifa eg u fiölstykldubréf "aftan a", svo
að hitt fólkis verði ekki hrætt vid að rífa það upp.

P.B.

By yesterdaſt
The lateſt news
Is ſent by post
To you by land.

Worl. Þeſt lova hef fyrir; fyrir
þeſt wounver er að tek. hef til
Benediktssonar © Bórharskialasafn Reykjavíkur

Höfu, 25. ágúst 1933.

Elsku mamma og pabbi.

Ég fekk skeystið frá
Bjarna í fyrradag um at
Ragnhildur systir væri dain.
Ég hafði um morgunum feng-
it bréf frá honum, þar sem
hann sagði mér, at vid öllu
mætti bíast, átus hafði eg
ekki haldit, at þetta væri
svona alvarlegt.

Ég veit at þið stiljið
mig, at eg get ekkerst skrifat,
ekkerst sagt, í þessu bréfi. Ég
sendi það aðeins til at látu
ykkur sjá, at sonus ykkas
man aftur ekktar.

til með ykkur, þótt hann sé
í fjarlægu landi.

Skilið pið kveðjum min-
um til systrina minna og
annarra heima.

Ykkar einlægur sunus

Petur.

Herra bokavördust
Benedikt Sveinsson
Skólavörðustíg 11^a
Reykjavík
Iceland

Petrus Benediktsen
Fredericiagade 31 4th h.
Copenhagen. K. Denmark.

Madrid, 18. júlí 1936.

Elstu þábbi,

Bæstu þakkar fyrir tvö
ágæt bréf, sem eg hefi fengið frá
þér. Hefti verit all-látur að
skrifa níu um langa hríð,
en þykist, nevða að lata
eitt hvat frá mér heyrja, aður
en eg fer hérðan frá Spáni.
Svo sem eg mun hafa skrif-
at áður, var okkurs lofad
2-3 mánaða dvoð í Frakk-
landi í sumar, til að bera
mábit. Er ókluminn að leggja
af stað hérðan í næstu viku,
- semmilega þann 28. eða 29.-
eins og leit liggru yfir Barce-
lona til Grenoble í Suður-
Frakklandi. Höfðum ved í

hyggi at dvelja tvær nætur
i Barcelona og sjá boeimur
undir handleidslu Helga Bríegs
og kann hans. En svo illa
vill til, at þau ætla einmitt
i næstu viku til Mallorca
(sem er ein af Balearisku
eyjumnum í Miðjastórhafi)
~~með~~ med ensku einfólkis
sinn. Getur þá verit, at
vit höfum heldur vidvöld
i Barcelona á „heimleit“
til Madrid. - At þú er Helgi
sagði mér í síma í dag er
raunars engan vegum vist,
at hann komist til Mallorca
at þessu sinni; þú at nef
má vera at hafnarverföll
i Barcelona banni honum
óll slík festalög. En betra
num at skorfa um þetta festa-
lög aftirá, heldur en átus en
þat er farit. —

2/

Vid um um okkus em
ágætlega hér á Spáni. Þó verður
þú ekki neitad, at síðustu
þrjár vikur eða svö hefis hit-
inn verið óþarflega mikill,
- oft yfir 30 gráður í skugg-
anum, mestur hygg eg 34
eða 36 gráður. Er óneitanlega
hest at hafa ekki mikil fyrir
stafni í slíkum hita. Sem
betur fer hefis verið heldur litlu
at gera á sendiseitumni þenna
tíma, svö at næri letur, at
áðalstarf þafi verið at
skrátart eftir at sitja. Frá 24.
júní til 12. p.m. var eg charge
d'affaires a(d) interim sem
kallað er, þú at sendiherra
og fri hans skrappu til
Parísa. Gekk það slýsalauð,
enda það ekki réstakt til tíðinda.

Ymsar smáföldir höfum
vit farit á sunnudögum,
til að sjá borgir og byggingar.
Man eq. ekki, hvat eq. kann
at hafa sagt frá þeim ferdum
áður, en fessa stadi höfum
vit séð: El Escorial, sem
er gömul konungshöll og
klaustrus, ~~bgo~~ reist af Filipp-
usi öðrum, og ðó kann þat.
Höllin er fiorastór og tilkomi-
níkil, stendur hátt til fjalls
og þykis heldur kuldaleq;
hankas fljúiga um tuvana
og sitja á níustindunum.
Bókasafn munkanna er
aflundrað falllegt og margt
er í hölliinni af dýrindis-
listaverkum. Íbúð Filippusar
var og ujóð gaman at
sjá. Var svo haganlega

3/ um búið, at hann gat ír
sími símu horft níður í
hallaskirkjuna um afur lítingu
ljóra og hlýtt meðu, þátt
hann var svo veikur, at
hann gæti ekki hreyft soj.

Arganguez sáum vit
þí næst. Það sendi herra
okkus þangað eimur sunnun-
dag í bifreið sínum. Þas er
allt með léttara bragði, en
ekki eins stórfenglegt eftir
minnum smekk. Þas er
kominng höll - éta óllu heldus
tuðr hallir, þátt annan sé
kallað Casa de Labrador,
þ.e. verkamanns huisit, og
hafi verit eins konar veidi-
skáli og „te-hús.“ Í brútur-
inn í þessum höllum, og
þí einkum í „verkamanna-
skylinu“ er alveg ófri legus.

Einstakir hlutir, sem kosta tugi og hundruð þúsunda peseta, sem herbergjir hefir kostat miljónir at skreyta - jafnvel er eitt einstakt bord i einum salnum, sem hefir kostat margas miljónir peseta. - Í fessa átt eru dýrgripisonir í ótal höllum og kirkjum (þátt ymu hafi verit rystat bæði miði hinum síðustu og vestri tínum og eins fyrr). En landit sijpus mið seigtum af fröngsigrum og sjálfshyggju þeirra Konga og klerka, sem reistu fessa minnisvarta menningar sínum tíma.

pá höfum við verit i Segovia. Þar er meðilegust vatnslíðla eða aqueduct

4/ frá Rónvergjatínum, eitt hvert tilkomm meðstā mannvirkis sem ey hefi séð. Þáttusleitðan er löng, ofan ís fjöllum, en merkilegust þar sem hin fer gegnum, eða réttas sagt ytí bænum. Ær hin þar á klöðnum steinbogum, fremmum hverjum upps af öðrum. En þeir gerðir af mikilli list og bókstaflega hladnir, án þess at notut hefi verit ógn af leir eða kalki eða örðu steini lumi.

— Margt er flíra falllegt i Segorí, t.d. kastali og gömul dóm-kirkja. Skammt þáðan er höll sem La Granja heitis, sinni vit ekki höllina sjálfa hit innra, en skodnum gartana í kring, sunnar

eiustakur at fegurð, bæði trú
og þó ekki síðus gosbrunnar.
Ír. feirra tala er legið, og
 eru allir með ólikum hattum.
Eru feir „föstradis“ með vatni,
 sem safnast er í þró horná
i fjöllunum, og gjósa af
 miklum krafti; - eimur t. d.
 eins hatt og Geyris (50m.).

Síðan lýðveldid komst á
þykkis vatnir of dýrmætt til
at látta gosbrunnana
gjósa nema örfáum sínum
á ári hverju. Þit vorum
þó svo heppin at koma til
La Granja súlikan dag, og
Gutrin vandmeira at segja
svo fræg at fái steypið
of einum brunnum. Óskap
legur fólkefjöldi hafði komið
frá Madrid til at sjá dýrtina.

5/ og því miður var aðeins
einn gosbrunnur látiður gjós-
i eimur. Var þí pröng mikil
og gerðu þeir sem sljórnudu
gosumum þat af skönumum
sínum at setja of mikum
kraft á eitt gosid, svo at
vatnið fosaði yfir líftum.
En spánu vegum er ekki ver-
vit neitt en rigningu, hvat
þá slikt steypiregn, og fljóði
allis, felmti, slegni, hvar sem
betur mætti. Fyrir framan
Guðrúnar, p.e. var brunninum,
stórt krakka hópur, og reddast
þeir áfram af elíkum krafti,
at þeir velta huis freyjumini
til jardar, og eimitt á þeim
stað, þar sem einn vatnus-
stofnuninn náði henni, þó
sem betur fór aðeins í færum.
Eg hafði fljóð eins og aðrir

og pegas ey leit uit qat mér
á at lita, hvar Guðrún var
at staðast á fatus, eftir
“batið.” – En engum er verri
þátt hann vökeni, segis mólt
takið, og ekki kan ketta
ævintípi neitt að sök.

Loks höfum uit
venit í Toledo, sem margir
Spanverjar telja mekkarta allra
sinna borga. Og satt er það,
at berim er allur, stórmekki-
legt forleifa safn. Borgarný-
aunir standa um þá með
fornum borgarhlítum; -
göturnar eru margar ör-
mijóar og húsin forneeskju-
leg. Dómkirkjan er ujöq
fallleg og full af ímetan-
legum dísgripium. Pegas
gengit er um bæum er lík-
ast því að líminum hafi hilt

6/ sog um hrit, og raunars
ekki fáar aldir. En þó stingur
var öld upp nefins í stóku
stæð, og þá stundum misjafn-
lega smekklega, - á híri
erkibiskupsins er t.d. spjald
með áletraninni: Plaza de
Carlos Marx! Þat er forgit
milli dóminkirkjunnar og
biskupssetursins. Þat er einfitt
at segja, hvort þetta er meiri
smekkleysa gagnvart þessum
há-kapólska stæð eða gagn-
vart minningu gamla bolsi-
vikka fóturins, sem sjálfsagt
hefdi heldur kosið eitt hvert
alþjóðlegra og vantriðra
torg til að halda uppi nafni
sínu.

Nú er líkleysa nýr
kamit í bili. Eg skrifa Bjarna

fjóf lega og minniit þá
eittkvæð á síðustu vitbreyt-
hér. Ærtil Frakklands kemur,
num ey strax senda utan-
áskrift okkar.

Bæstu kveðjus til mónum,
Vönum vit at hún hafi ní
náð sér at fullu eftir byltuna
á Kleppi. Einung kveðjus
til annars frændfólks vors,
og segðu, ef einhverjir eru
hræddir vid frásagnis blað-
anna af óeirtum hér,
at þat sé engin hætta á
ferðum.

Allas kveðjus at sjálf-
sógti jafnfraunt frá Gudrún

Bleesratús

pium sonus

Hljós

Ierra bækavortus
Benedikt Sveinsson,
Skólaorðustíg 11,
Reykjavík

Islande

LÉGATION DE DANEMARK
MADRID

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarsýðasafn Reykjavíkur